

Nr. van het vonnis: 2820

Nr. van het Parket: BG.66.L7.716-02 ST

Nr. van het Repertorium: 2955

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen:

geboren te
wonende te

bijgestaan door meester   loco meester   , advocaat te

2
gevestigd te
met als lasthebber ad hoc meester   , advocaat te

vertegenwoordigd door meester   , advocaat te

Gedaagd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecordineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. op het terrein, gelegen te _____ gekend onder de kadastrale legger van _____ in eigendom toebehorende aan _____ gevestigd te _____, ombouwen schuur tot woongelegenheden (dakverdieping) en wijzigen en inrichten van de schuur tot verwerkingsruimte voor landbouwprodukten, te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van mei 1999 tot september 1999;

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben, te _____ in de periode gaande van september 1999 tot en met 30 april 2000;

De feiten sub A1 en A2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003);

Met de omstandigheid dat de verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussen persoon optreedt;

B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 6° (en § 3), 146-1°, 146-9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van

instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben,
te in de periode gaande van 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 30 januari 2007;

Met de omstandigheid, wat de verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep;

***

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste gedaagde in haar antwoorden en verdediging, bijgestaan door zijn raadsman.

Gehoord de raadsman van tweede gedaagde in zijn middelen en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED.

1. Bij besluit van de BAV dd. 05.12.2008 werd de in vereffening gesteld.

De vereffening is inmiddels gesloten en de vennootschap heeft opgehouden te bestaan.

Bij toepassing van artikel 20, lid 1 V.T.Sv. is de strafvordering in hoofde van de tweede beklaagde vervallen. De herstellvordering is, wat de tweede beklaagde betreft, onontvankelijk.

2. Voor zover bewezen komen de misdrijven in hoofde van de eerste beklaagde voort uit eenzelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd, waarvan de verjaringstermijn een aanvang neemt op de datum van het laatste feit, dit is 30 januari 2007. De termijn werd gestuit door de dagvaarding dd. 26 maart 2007. Sindsdien is minder dan 5 jaar verlopen zodat de strafvordering in voormelde veronderstelling niet vervallen is door verjaring.

3. Bij decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid werden onder meer de artikelen 99 en 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gewijzigd (B.S. 15 mei 2009). Krachtens artikel 112 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet is dit in werking getreden op 1 september 2009.

In uitvoering van artikel 110 van het aanpassings- en aanvullingsdecreet werden de diverse wijzigingen aan het stedenbouwdecreet gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 houdende de coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening (B.S. 20 augustus 2009). Deze coördinatie draagt als opschrift: "Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening" (hierna VCRO genoemd). Dit gecoördineerde decreet is in werking getreden op 1 september 2009.

4. De feiten die aan de tenlasteleggingen A1, A2 en B ten grondslag liggen maken sinds 1 september 2009 een inbreuk uit op artikel 4.2.1.1° VCRO, strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en derde lid en 6.1.3 VCRO.
5. Met betrekking tot de instandhoudingsmisdrijven waarop de tenlasteleggingen A2 en B betrekking hebben is het zo dat artikel 6.1.1, derde lid VCRO (voorheen artikel 146, derde lid Stedenbouwdecreet 1999, zoals gewijzigd bij artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft) bepaalt: *"De strafsancie voor het in stand houden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied."* Artikel 6.1.2 VCRO bepaalt: *Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt: Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op."*

Dit brengt mee dat met ingang van 22 augustus 2003, datum waarop artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) in werking is getreden, het in stand houden van inbreuken, vermeld in artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° VCRO, geen misdrijf is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

De handelingen waarop de tenlastezettingen A1, A2 en B betrekking hebben, zijn volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dit is sinds 1 september 2009 geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 6.1.1, derde lid VCRO. De landschappelijk waardevolle agrarische gebieden, evenals de agrarische gebieden met bijzondere waarde, worden immers niet genoemd in artikel 1.1.2, 10° VCRO dat bepaalt wat voor de toepassing van het VCRO dient verstaan te worden onder ruimtelijk kwetsbare gebieden. Met toepassing van artikel 2, tweede lid Sw, dient van deze mildere strafwet toepassing gemaakt te worden.

Sinds 1 september 2009 is het onder de tenlastezetting A2 en B ten laste gelegde misdrijf van in stand houden dan ook niet langer strafbaar.

De opheffing van het strafbare karakter van het ten laste gelegde misdrijf van in stand houden heeft het verval van de er op steunende strafvordering tot gevolg en de eerste beklagde dient dan ook voor de tenlastezettingen A2 en B te worden ontslagen van rechtsvervolgning.

6. Vermits de opheffing van het strafbare karakter van het in de tenlastezettingen A2 en B ten laste gelegde misdrijf ontslag van rechtsvervolgning meebrengt kan er thans geen sprake meer zijn van samenloop met het in de tenlastezetting A1 ten laste gelegde misdrijf van het uitvoeren van werken zonder de vereiste vergunning c.q. in strijd met de voorwaarden van de vergunning, zodat de veronderstelling waarvan in randnummer 2 wordt uitgegaan zich niet voordoet en de rechtbank opnieuw moet nagaan of de strafvordering met betrekking tot de tenlastezetting A1 niet vervallen is door verjaring.

In de meest gunstige veronderstelling voor het Openbaar Ministerie nam de verjaringstermijn een aanvang op 30 september 1999. Sindsdien zijn hoe dan ook méér dan 11 jaar verstreken zodat de strafvordering met betrekking tot de tenlastezetting A1 vervallen is door verjaring.

7. Bij brief van 8 juli 2001, op een ogenblik dat de vereiste van een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, thans de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, nog niet bestond, heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur met toepassing van artikel 149 Stedenbouwdecreet 1999 bij het parket de herstellvordering ingeleid. Met betrekking tot de handelingen die aan de tenlastezettingen A1, A2 en B ten grondslag liggen vordert hij het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de staking van het strijdig gebruik. Hij vordert de verbeurte van een dwangsom bij niet-naleving van het bevel tot herstel.

8. Tot voor 1 september 2009 was landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is een agrarisch gebied waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, als agrarisch gebied met bijzondere waarde wel te aanzien als ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet 1999. Dit artikel bepaalde immers dat onder ruimtelijk kwetsbare gebieden ook verstaan worden de agrarische gebieden met bijzondere waarde.

In de periodes nader omschreven in de tenlasteleggingen A2 en B en op 26 maart 2007, zijnde het tijdstip waarop de strafvordering en de er op gesteunde herstelvordering werden aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding, was het in stand houden van de toestand omschreven in de tenlasteleggingen A2 en B nog strafbaar. De strafvordering met betrekking tot de tenlastelegging A1 was ook niet vervallen door verjaring. De rechtbank dient zich derhalve nog uit te spreken over de regelmatig en tijdig ingestelde herstelvordering en dwangsomvordering.

9. Artikel 6.1.1, vierde lid VCRO bepaalt dat een herstelvordering die door het handhavend bestuur is ingesteld op grond van de instandhouding van handelingen vanaf 1 september 2009 niet langer kan worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld. Dit is hier het geval. De herstelvordering is niet gegrond voor zover zij steunt op de instandhoudingsmisdrijven A2 en B.
10. Het oprichtingsmisdrijf vermeld in de tenlastelegging A1 is, gelet op de gegevens van het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, bewezen. Zij vormt de toereikende grondslag voor de herstelvordering tegen de eerste beklaagde.
11. De rechter dient een wettigheidstoezicht uit te oefenen over de door de herstelvorderende overheid opgestelde herstelvordering. De rechter heeft geen opportuniteitsoordeel. De rechter moet krachtens het beginsel van de scheiding der machten, zoals vervat in de artikelen 36, 37 en 40 van de Gecoördineerde Grondwet, de appreciatie- en beleidsbevoegdheid van het bestuur respecteren. Hij kan zelf geen niet-gevorderde herstelmaatregel opleggen.

Het wettigheidstoezicht waartoe de rechter op basis van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet ambtshalve kan overgaan, houdt in dat de rechter nagaat of een herstelvordering uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Vorderingen die gebaseerd zijn op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter zonder gevolg te laten. Wanneer daarenboven door de overtreder de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, dient de rechter bovendien na te gaan of deze

vordering niet kennelijk onredelijk is. Hij kan niet zelf de redelijke herstelmaatregel bepalen, maar enkel oordelen of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering uitsluitend is gebaseerd op het algemene principe dat de bouwwerken en de functiewijziging in strijd zijn met de bestemmingsvoorschriften en de uitzonderingsmaatregelen van artikel 145bis DRO en onmogelijk kunnen geregulariseerd worden wegens manifeste strijdigheid met de vigerende voorschriften.

Hoewel de in het gewestplan voorziene bestemming van agrarische zone inderdaad in rekening dient te worden genomen bij de beoordeling van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, dient evenzeer *in concreto* te worden aangewezen waarom de bouwwerken en de functiewijziging niet verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg.

De afwezigheid van enige motivering op dit punt laat niet toe vast te stellen of de vordering steunt op motieven die de goede ruimtelijke ordening betreffen en of zij uitgaat van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die niet kennelijk onredelijk is. Wegens deze interne onwettigheid dient de rechtbank ze bij toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet buiten toepassing te laten.

De vordering tot verbeurte van een dwangsom is daardoor zonder voorwerp.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikel 20, lid 1 V.T.Sv.

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK

In hoofde van de eerste beklagde

Verklaart de strafvordering tegen de eerste beklagde met betrekking tot de tenlastelegging A1 vervallen door verjaring.

Ontslaat de eerste beklagde van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen A2 en B.

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur tegen de eerste beklagde en gesteund op de tenlasteleggingen A2 en B ongegrond.

Laat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tegen de eerste beklagde en gesteund op de tenlastelegging A1 buiten toepassing en verklaart de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp.

In hoofde van de tweede beklagde de

Stelt het verval van de strafvordering voor zover zij betrekking heeft op de tenlasteleggingen A1, A2 en B in hoofde van de tweede beklagde vast bij toepassing van artikel 20, lid 1 V.T.Sv.

Verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur voor zover gericht tegen deze beklagde onontvankelijk.

Laat de kosten van het geding, in totaal begroot op 109,94 EUR, ten laste van de Belgische Staat.

~~*~*

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zestien november tweeduizend en elf.

waar zetelden:

alleenrechtsprekend rechter;
eerste substituut procureur des Konings;
griffier;